

רשומות

קובץ התקנות

9 במאי 2016

7655

א' באייר התשע"ו

עמוד

1114	תקנות בתי הסוהר (סדרי דין בדיון משמעותי), התשע"ו-2016
1127	צו השאלת נכסי תרבות (הגבלת סמכות שיפוט) (מס' 3), התשע"ו-2016
1128	תקנות בריאות העם (מכשירים רפואיים מיוחדים) (תיקון), התשע"ה-2014 (תיקון), התשע"ו-2016
1128	תקנות בריאות העם (מכשירים רפואיים מיוחדים) (תיקון), התשע"ו-2016

תקנות בתי הסוהר (סדרי דין בדיון משמעותי), התשע"ו-2016

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 107(ב) ו-132 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971' (להלן – הפקודה), ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

פרק א': כתב תלונה ודיון בפני דן יחיד

1. עריכת כתב תלונה או בידי מי שמי מהם הסמיך לכך. כתב תלונה יערך בידי ראש אגף בנציבות שירות בתי הסוהר מפקד מחוז – במחוז, או בידי מי שמי מהם הסמיך לכך.
2. כתב תלונה יכיל פרטים אלה:
 - (1) שם הדן היחיד שידון בתלונה, מספרו האישי, דרגתו ותפקידו;
 - (2) מספר כתב התלונה;
 - (3) שם הנאשם, שם משפחתו, מספרו האישי, דרגתו ויחידתו;
 - (4) ציון עבירת המשמעת וסעיף האישום;
 - (5) תיאור העובדות המהוות את עבירת המשמעת בציון מקום ביצוע העבירה וזמן ביצועה, אם הם ידועים;
 - (6) שמות העדים;
 - (7) פירוט ראיות אחרות, אם יש כאלה.
3. מסירת כתב תלונה
 - (א) במעמד מסירת כתב התלונה, יימסר לנאשם מועד הדיון.
 - (ב) כתב תלונה יוגש לדן היחיד והעתק ממנו יימסר לנאשם 48 שעות לפחות לפני תחילת הדיון.
 - (ג) על אף האמור בתקנת משנה (ב) ניתן לקיים את הדיון אף אם כתב התלונה נמסר לנאשם פחות מ-48 שעות לפני מועד תחילת הדיון, ובלבד שהנאשם הסכים לכך ושניתן לכך אישור, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, מאת היועץ המשפטי של שירות בתי הסוהר או מאת ראש ענף משמעת בשירות בתי הסוהר ובלבד שבעל התפקיד כאמור סבור שלא יהיה בכך כדי לפגוע בהגנתו של הנאשם.
4. זכות העיון
 - (א) נמסר כתב תלונה לנאשם, יודיע מוסר התלונה לנאשם כי הוא או מי מטעמו רשאי לעיין בכל זמן סביר בראיות שפורטו בכתב התלונה ולהעתיקן.
 - (ב) נמסר כתב תלונה לנאשם פחות מ-48 שעות לפני מועד הדיון, יצורף לו העתק מן הראיות שפורטו בו.
5. דחיית הדיון
 - (א) לבקשת נאשם, ידחה הדן היחיד את הדיון, אם ראה כי הדבר דרוש כדי לאפשר לנאשם להכין את הגנתו ולהביא את ראיותיו.
6. תחילת הדיון
 - (א) בתחילת הדיון יזהה הדן היחיד את הנאשם, יקרא לפניו את כתב התלונה ויביא לידיעתו כי הוא רשאי מנימוקים שיפרט, לבקש, את העברת הדיון לדן יחיד אחר; לא הועבר הדיון לדן יחיד אחר, יבקש הדן היחיד את תשובתו של הנאשם לכתב התלונה.
7. ביטול כתב תלונה
 - (א) דן יחיד או היועץ המשפטי של שירות בתי הסוהר או ראש ענף משמעת בשירות בתי הסוהר יבטל כתב תלונה אם התקיים אחד מאלה:

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459.

- (1) העובדות המפורטות בכתב התלונה אינן מהוות עבירה;
 - (2) הנאשם כבר זוכה או הורשע בשל המעשה נושא כתב התלונה;
 - (3) חלפה תקופת ההתיישנות כאמור בסעיף 110ג לפקודה;
 - (4) המעשה נושא התלונה מצוי בהליך חקירתי או בבדיקה על פי דין;
 - (5) חוסר סמכות של הדין היחיד לדון בתלונה;
 - (6) פגם או פסול מהותי בכתב התלונה;
 - (7) הגשת כתב התלונה או ניהול ההליך עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.
8. דן יחיד רשאי לשמוע כל אדם שימצא לנכון ולענין בכל מסמך הדרוש לבירור העובדות ובלבד שלא יעשה כן שלא לפני הנאשם ובלי שנתן לנאשם הזדמנות לעיין במסמכים.
9. ביקש הנאשם להעביר את הדיון כאמור בתקנה 6, רשאי הדין היחיד להעביר את הדיון כמבוקש; החליט שלא להעביר את הדיון כאמור, יציין בהחלטתו את הנימוקים לכך.
10. (א) דן יחיד רשאי להזמין כל עד שימצא לנכון ולענין בכל מסמך הדרוש לבירור התלונה; כמו כן יזמין הדין היחיד, לבקשת הנאשם, כל אדם להעיד בפניו, זולת אם היה סבור שאין בהזמנת אותו אדם להועיל לבירור שאלה הנוגעת לדיון.
- (ב) דן יחיד יתיר לנאשם להשמיע את טענותיו, להביא עדים מטעמו, לחקור עדים אחרים ולהביא ראיות אחרות.
- (ג) הזמנת עד תהיה בהמצאת הזמנה בכתב לעד או בהודעה בעל פה לעד.
11. עובדה שנאשם הודה בה יראוה כמוכחת כלפיו זולת אם החליט הדין היחיד שלא לראות בהודאה ראיה.
12. (א) הודה הנאשם בעובדה, בין בהודאה שבכתב לפני המשפט ובין במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודאה, כולה או מקצתה, אם התיר זאת הדין היחיד מנימוקים מיוחדים שיירשמו.
- (ב) התיר הדין היחיד לנאשם לחזור בו מהודאתו אחרי הכרעת הדין, יבטל הדין היחיד את הכרעת הדין אם יסודה בהודאת הנאשם ויחדש את הדיון אם מתחייב הדבר מן הנסיבות.
13. (א) במהלך הדיון לפני דן יחיד יירשם פרוטוקול שישקף את כל הנאמר והמתרחש בו, הנוגע לדיון; בסיום הדיון יחתמו הדין היחיד והנאשם על הפרוטוקול; הנאשם רשאי להוסיף לפרוטוקול את הערותיו.
- (ב) עותק מהפרוטוקול יימסר לנאשם.
14. הפסק כמשמעותו בסעיף 110כו לפקודה (להלן – פסק) יימסר לנאשם בסוף הדיון.
15. (א) פסק יובא לידיעת ראש מינהל משאבי אנוש בשירות בתי הסוהר, ויירשם בדרך הקבועה בפקודות נציבות שירות בתי הסוהר, או בנוהלי שירות בתי הסוהר.
- (ב) פסק יומצא למי שהגיש את התלונה, על פי בקשתו.
16. ערר על פסק יהיה בהגשת הודעת ערר בדרך הקבועה בפקודות נציבות שירות בתי הסוהר, או בנוהלי שירות בתי הסוהר, ויפורטו בה נימוקי הערר.

17. (א) ראש מינהל משאבי אנוש בשירות בתי הסוהר ימנה, בדרך הקבועה בפקודות נציבות שירות בתי הסוהר או בנוהלי שירות בתי הסוהר, קצין שיפוט בכיר, לדון בערר.

(ב) מונה דן בערר, הוא יקבל טרם הדיון בערר את פרוטוקול הדיון, את חומר הראיות ואת הפסק שעליו הוגש הערר.

סמכויות הדן בערר

18. נוסף על האמור בסעיף 110לד לפקודה, רשאי הדן בערר –

(1) להתיר הבאת ראיות אם היה סבור כי הדבר דרוש לעשיית צדק;

(2) להסיק מחומר הראיות, בין שהיה לפני הערכאה הקודמת ובין לפניו, מסקנות שונות משהסיקה הערכאה הקודמת או לקבוע כי אין בו יסוד למסקנותיה.

19. הדיון בערר יתקיים בנוכחות העורר, ואולם אם הוזמן העורר ולא התייצב מטעמים שתלויים בו ובלא הצדק סביר, רשאי הדן בערר לדון בערר או לדחותו שלא בפניו.

20. הדן בערר ינהל פרוטוקול שישקף את כל הנאמר והמתרחש בו, הנוגע לדיון.

ניהול פרוטוקול

פרק ב': בית דין למשמעת

סימן א': האישום

21. כתב אישום ייערך בידי ראש מינהל משאבי אנוש בשירות בתי הסוהר, או מי שהוא הסמיכו לכך, ויוגש לבית הדין למשמעת בחמישה עותקים, שאחד מהם יימסר לנאשם בהקדם האפשרי ולא יאוחר מחמישה עשר ימים לפני תחילת הדיון.

22. כתב אישום יכיל פרטים אלה:

תוכן כתב האישום

(1) בית הדין למשמעת שאליו הוא מוגש ומקום מושבו;

(2) מספר תיק בית הדין למשמעת;

(3) מועד הגשת כתב האישום;

(4) המאשים – נציב בתי הסוהר (להלן – הנציב);

(5) שם הנאשם, שם משפחתו, מספרו האישי, דרגתו ויחידתו;

(6) תיאור העובדות המהוות את עבירת המשמעת בציון המקום שנעברה בו וזמן ביצועה, ככל שאפשר לבררם;

(7) ציון עבירת המשמעת והוראות הסעיף שלפיו מואשם הנאשם;

(8) עדי התביעה;

(9) מספר תיק התלונה או הבדיקה או החקירה הנוגע לאישום.

23. בכתב אישום אחד יכול שיצורפו כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת.

צירוף אישומים

24. בכתב אישום אחד יכול שיצורפו כמה נאשמים אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת, או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת, ואולם אין באי-צירופו של צד אחד לעבירה מניעה לשפיטתו של צד אחר.

צירוף נאשמים

25. בית הדין למשמעת רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על הפרדת הדיון באישום פלוני שנכלל בכתב האישום או על הפרדת דיון של נאשם פלוני שהואשם עם אחרים.
26. ניתן צו להפרדת הדיון, יוגש כתב אישום אחר בשל האישום שהדיון עליו הופרד, או נגד הנאשם שהדיון בעניינו הופרד, ורשאי בית הדין למשמעת, אם הוא סבר שלא ייגרם על ידי כך עיוות דין, להמשיך בדיון שהופרד מן השלב שאליו הגיע לפני ההפרדה.
27. בית הדין למשמעת רשאי בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לאחר שמיעת הצדדים ומטעמים שיירשמו, לצוות על איחוד הדיון בכתבי אישום נפרדים התלויים ועומדים בבית דין למשמעת, אם מותר לצרפם לפי תקנות 22 או 23 ובית הדין למשמעת סבור שהצירוף לא יגרום לעיוות דין.
28. תובע רשאי, בכל עת עד תחילת הדיון לתקן כתב אישום, להוסיף עליו או לגרוע ממנו, ובלבד שניתן לנאשם זמן סביר להתגונן, כפי שיקבע בית הדין למשמעת.
29. בית הדין למשמעת רשאי, לבקשת תובע, בכל עת שלאחר תחילת הדיון, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו או לגרוע ממנו, ובלבד שנתן לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום גופו או יירשם בפרוטוקול.
30. (א) תובע רשאי, בכל עת שלאחר תחילת הדיון, לחזור בו מאישום שבכתב האישום נגד נאשם; ואולם לא יעשה כן אם הודה הנאשם בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באותו אישום או באישום אחר; לא היה בעובדות שהודה בהן כדי הרשעתו, רשאי התובע לחזור בו מן האישום ברשות בית הדין למשמעת.
- (ב) היתה העמדה לדין באותו אישום על פי החלטת היועץ המשפטי לממשלה או מי מטעמו, לא יעשה התובע שימוש בסמכות כאמור בתקנת משנה (א) בלא קבלת אישור היועץ המשפטי לממשלה או מי מטעמו.
31. (א) חזר בו תובע מאישום לפני תשובת הנאשם לאישום, יבטל בית הדין למשמעת את האישום; חזר בו לאחר מכן, יזכה בית הדין למשמעת את הנאשם מאותו אישום.
- (ב) בהסכמת התובע והנאשם רשאי בית הדין לבטל אישום, בכל עת עד הכרעת הדין, ודין הביטול יהיה כדין ביטול לפני תשובת הנאשם; אישום שבוטל כאמור, לא יוגש מחדש אלא באישור היועץ המשפטי של שירות בתי הסוהר או ראש ענף משמעת בשירות בתי הסוהר, או מי שהם הסמיכו לעניין זה ומטעמים שיירשמו.
- (ג) היתה ההעמדה לדין באותו אישום על פי החלטת היועץ המשפטי לממשלה או מי מטעמו, לא תינתן הסכמת התובע לביטול האישום, והאישום לא יוגש מחדש, אלא על דעת היועץ המשפטי לממשלה או מי מטעמו, ומטעמים שיירשמו.
32. הוגש כתב אישום לבית דין למשמעת, יזמין נשיא בית הדין או מי שהוא הסמיכו לכך את מותב בית הדין למשמעת (להלן – הזמנה); בהזמנה ייקבע מועד תחילת הדיון; כמו כן יכול שצו הזימון יכלול כל הוראה אחרת וכל פרט נוסף הנראים למזמן כדרושים לעניין.
33. (א) הוגש כתב אישום לבית הדין למשמעת, יזמין נשיא בית הדין או מי שהוא הסמיכו לכך את התובע והנאשם; בהזמנה ייקבעו מועד תחילת הדיון וכל הוראה או פרט הדרושים לעניין.

(ב) בכתב הזימון תובא לידיעת הנאשם זכותו לבחור לו סנגור או לבקש להעמיד לו סנגור, ולהזמין עדים להגנתו.

עיון בחומר החקירה 34. (א) הוגש כתב אישום, רשאים הנאשם וסנגורו, וכן אדם שהסנגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר הנוגע לאישום שאספה או רשמה הרשות החוקרת, המצוי בידי התובע ולהעתיקו.

(ב) נאשם רשאי לבקש מבית הדין למשמעת, להורות לתובע להתיר לו לעיין בחומר, שלטענתו הוא חומר חקירה, אשר לא הועמד לעיונו.

(ג) בקשה לפי תקנת משנה (ב) תידון לפני שופט אחד ובמידת האפשר תובא לפני שופט שאינו דן באישום.

(ד) בעת הדיון בבקשה יעמיד התובע את החומר שבמחלוקת לעיונו של בית הדין למשמעת בלבד.

(ה) על החלטת בית הדין למשמעת לפי תקנה זו ניתן לערור לפני בית הדין לערעורים שידון בערר בשופט אחד; הערר יוגש בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית הדין, ואולם בית הדין למשמעת רשאי להאריך את המועד להגשת הערר מטעמים שיירשמו.

דרכי עיון והעתקה 35. עיון בחומר החקירה או העתקה ממנו ייעשו במינהל משאבי אנוש בנציבות שירות בתי הסוהר, או במקום אחר שהתובע הועיד לכך ובמעמד מי שהתובע מינה, דרך כלל או לעניין פלוני, להבטיח שהעיון וההעתקה ייעשו לפי תקנות אלה.

סייג להבאת ראיות 36. (א) לא יגיש תובע לבית הדין למשמעת ראייה ולא ישמיע עד, אם לא ניתנה לנאשם או לסנגורו הזדמנות סבירה לעיין בראייה או בהודעת העד וכן להעתיקה, אלא אם כן ויתר על כך.

(ב) הודעה של עד בעניינים פורמליים שאינם מהותיים לבירור האשמה אין חובה שתהיה בכתב, ואולם התובע ימסור לנאשם או לסנגורו זמן סביר מראש את שם העד ואת עיקר התוכן של עדותו לפי הידוע לתביעה, וזאת אם ויתר על כך.

חומר סודי 37. תקנה 34 אינה חלה על חומר שאיגיליו מותר או שגיליו אסור לפי כל דין, ואולם תקנה 36 חלה עליו.

סייג לזכות העיון בחומר הראיות 38. הוראות סימן זה אינן חלות על ראיות הבאות לסתור את טענת הנאשם שהתובע לא היה יכול לצפותה מראש ועל ראיות להסברת העדרו של עד או לעניינים פורמליים אחרים שאינם מהותיים לבירור האשמה.

עיון בעדויות מומחים של הסניגוריה 39. (א) בית הדין למשמעת רשאי, לבקשת התובע, לצוות על הנאשם או על סנגורו –

(1) לאפשר לתובע לעיין בכל זמן סביר בכל חוות דעת בכתב או בתעודת רופא שהנאשם מתכוון להביאה לפני בית הדין למשמעת כראיה;

(2) לערוך בכתב את עיקר התוכן של עדות מומחה שהנאשם מתכוון להשמיע, ולאפשר לתובע בכל זמן סביר לעיין בו;

(3) לאפשר לתובע להעתיק מסמכים כאמור בפסקאות (1) ו-(2).

(ב) העיון יהיה במקום ובמעמד אדם שהנאשם או סנגורו יקבע לצורך זה או בכל דרך אחרת שיקבע בית הדין למשמעת.

(ג) לא יגיש נאשם לבית הדין למשמעת חוות דעת או תעודות רופא ולא ישמיע מומחה שלא קיים לגביהם צו שניתן לפי תקנת משנה (א), אלא בהסכמת התובע או ברשות בית הדין למשמעת.

(ד) בתקנה זו –

”חוות דעת” – חוות דעתו של מומחה בשאלה שבמדע, שבמחקר, שבאמנות או שבידיעה מקצועית;

”תעודת רופא” – תעודה של רופא על מצב בריאותו של אדם.

סימן ב': ניהול הדיון

40. (א) בית הדין למשמעת יזמין כל אדם להעיד לפניו, לבקשת בעל דין, זולת אם היה סבור שאין בהזמנת אותו אדם כדי להועיל לבירור שאלה הנוגעת לדיון; כמו כן רשאי בית הדין למשמעת להזמין עד מטעמו.

(ב) הזמנת עד תהיה בהמצאת הזמנה בכתב או בהודעה בעל פה לעד, על ידי בית הדין למשמעת, בשעת הדיון.

41. הזמנה בכתב לעד יחתם בידי נשיא בית הדין למשמעת או מי שהוא הסמיך לכך
צורת ההזמנה בכתב ותוכנה ותכיל –

(1) מספר תיק בית הדין למשמעת;

(2) ציון שם הנאשם;

(3) שם המוזמן ומענו, ולגבי סוהר: מספרו האישי, דרגתו ומקום שירותו;

(4) המקום והמועד שעליו להתייצב בהם;

(5) נוסח סעיף 110 לפקודה.

42. בית הדין למשמעת רשאי, לבקשת בעל דין או מיוזמתו, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר, להמציא לבית הדין למשמעת, במועד שיקבע בהזמנה או בצו, את המסמכים או המוצגים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.

43. בית הדין למשמעת רשאי לצוות על אדם הנוכח לפניו להעיד או להמציא לו מסמכים במועד שיקבע, ודין ציווי כזה כדין הזמנת עד לפי תקנה 40, או צו להמצאת מסמכים, או מוצגים שהומצאו לאותו אדם לפי תקנה 42.

44. נדחה המועד לתחילת המשפט או להמשכו, יודיע בית הדין לצדדים, בכתב, על המועד החדש שקבע, אלא אם כן הודיע להם על כך בעל פה בשעת דיון.

45. ראה בית הדין למשמעת כי נבצר מעד לבוא לבית הדין למשמעת, רשאי הוא לגבות את עדותו במקום אחר.

46. (א) בית הדין למשמעת ינהל פרוטוקול שישקף את כל הנאמר והמתרחש בדיון, הנוגע אליו.

(ב) כתב אישום, מסמכים שהוגשו ושקיבל אותם בית הדין למשמעת וכל תעודה הנוגעת לדיון יצורפו לפרוטוקול ויהיו חלק ממנו.

47. בית הדין למשמעת רשאי, לאחר שנתן לבעלי הדיון הזדמנות להשמיע את טענותיהם, לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו; בית הדין למשמעת ייזקק לבקשת תיקון כאמור גם אם הוגשה לאחר מתן פסק הדין וכל עוד לא עברה התקופה לערעור עליו.

- רישום תיקון 48. בקשה לתיקון של פרוטוקול וכל החלטה בבקשה יירשמו בפרוטוקול וההחלטה תיחתם בידי מותב בית הדין למשמעת.
- תרגום 49. (א) ראה בית הדין למשמעת שהנאשם אינו יודע עברית, ימנה לו מתרגם או יתרגם לו בעצמו.
- (ב) ראה הנמסרת ברשות בית הדין למשמעת שלא בעברית, ובלשון שאינה שגורה בפי מותב בית הדין למשמעת ובעלי הדין, תתורגם בידי מתרגם, ועדות שנמסרה כאמור תירשם בפרוטוקול בתרגום לעברית, אלא אם כן הורה בית הדין למשמעת הוראה אחרת; רישום התרגום בפרוטוקול ישמש ראיה לכאורה לדברים שתורגמו.
- התנגדות למותב בית הדין למשמעת 50. (א) בתחילת הדיון ישאל אב בית הדין למשמעת את בעלי הדין אם יש להם התנגדות למותב בית הדין למשמעת.
- (ב) ביקש בעל דין לפסול שופט, ובית הדין למשמעת קיבל את בקשתו, יושהה הדיון עד למינוי שופט אחר; נדחתה הבקשה – יודיע בית הדין למשמעת לבעל דין את הטעמים לדחייה, וכן יודיע לו על זכותו להגיש ערר על הדחייה לפני נשיא בית הדין לערעורים.
- (ג) ביקש בעל דין להגיש ערר על הדחייה כאמור בתקנת משנה (ב) – יושהה המשך הדיון עד להכרעת נשיא בית הדין לערעורים; בעל הדין יגיש את הערר בהודעה מנומקת בכתב, בתוך 24 שעות.
- (ד) החליט נשיא בית הדין לערעורים לקבל את הערר, ימונה שופט אחר.
- (ה) נודעה לבעל דין עילת הפסילה במהלך הדיון, רשאי הוא להעלותה מיד לאחר שנודע לו עליה.
- (ו) טענת פסלות לא תשמש נימוק לערעור אלא לפי תקנה זו.
- הקראת כתב האישום 51. לאחר שהוכרעה שאלת הרכב מותב בית הדין למשמעת, יקרא בית הדין את כתב האישום באוזני הנאשם, ויסביר לו, אם ראה צורך בכך, את תוכנו, ואולם רשאי בית הדין למשמעת לא לעשות כן לגבי נאשם המיוצג על ידי סנגור, אם הודיע הסנגור לבית הדין למשמעת כי קרא את כתב האישום באוזני הנאשם והסביר לו את תוכנו ואם אישר הנאשם את ההודעה; דברי הנאשם וסנגורו יירשמו בפרוטוקול.
- הסכמה בדבר עובדות וראיות 52. (א) היה הנאשם מיוצג על ידי סנגור, רשאי בית הדין למשמעת לברר עם הנאשם וסנגורו ועם התובע את הסכמתם לשאלות שבעובדה ולקבילות מסמכים ומוצגים.
- (ב) בהליך משמעותי של נאשם שאיננו מיוצג, רשאי בית הדין למשמעת לברר עם הנאשם ועם התובע את הסכמתם לשאלות שבעובדה ולקבילות מסמכים ומוצגים, ובלבד שהסביר לנאשם את הדברים, והתרשם כי הנאשם מבין את משמעות הסכמתו.
- טענות מקדמיות 53. לאחר תחילת הדיון רשאי הנאשם או סנגורו לטעון טענות מקדמיות, ובהן:
- (1) חוסר סמכות;
 - (2) פגם או פסול בכתב האישום;
 - (3) העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה;
 - (4) זיכוי קודם או הרשעה קודמת בדין משמעתי בשל המעשה נושא כתב האישום;
 - (5) דיון משמעתי אחר או הליך פלילי תלויים ועומדים נגד הנאשם בשל המעשה נושא כתב האישום;

(7) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

54. נטענה טענה מקדמית, ייתן בית הדין למשמעת לתובע הזדמנות להשיב עליה, ואולם רשאי הוא לדחותה גם אם לא עשה כן; בית הדין למשמעת יחליט בטענה לאלתר, זולת אם ראה להשהות את מתן החלטתו לשלב אחר של הדיון; התקבלה טענה מקדמית, רשאי בית הדין למשמעת לתקן את כתב האישום או לבטלו.
55. לא טען הנאשם טענה מקדמית בראשית הדיון, אין בכך כדי למנוע ממנו לטעון אותה בשלב אחר של המשפט, ואולם לגבי הטענות המפורטות בפסקה (2) של תקנה 53, אין הוא רשאי לעשות כן אלא ברשות בית הדין למשמעת.
56. (א) לא בוטל כתב האישום מכוח טענה מקדמית, ישאל בית הדין למשמעת את הנאשם מה תשובתו לכתב האישום; הנאשם רשאי להודות בעובדות הנטענות בכתב האישום, כולן או מקצתן או לכפור בהן, וכן לטעון עובדות נוספות, בין אם הודה כאמור ובין אם לאו; השיב הנאשם באחת הדרכים האמורות, רשאי בית הדין למשמעת לשאול אותו שאלות, ובלבד שהשאלות לא יחרגו מן הדרוש להבהרת תשובתו; תגובת הנאשם יכול שתינתן על ידי סגורו.
- (ב) הימנעות הנאשם להשיב לאישום או לשאלות בית הדין למשמעת כאמור בתקנת משנה (א) עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה; בית הדין למשמעת יסביר לנאשם את תוצאות הימנעותו.
- (ג) בית הדין למשמעת יסביר לנאשם שאם ברצונו לטעון טענת "במקום אחר הייתי" בין כטענה יחידה ובין נוסף על טענות אחרות, עליו לעשות כן מיד; בית הדין יסביר לנאשם את תוצאות הימנעותו מעשות כן כאמור בתקנת משנה (ד), הכול זולת אם ראה בית הדין למשמעת שאין מקום לטענה האמורה.
- (ד) לא טען הנאשם מיד "במקום אחר הייתי" או שטען כך ולא ציין את המקום האחר, לא יהיה רשאי להביא ראיות, בין עדות עצמו ובין ראיות אחרות, כדי להוכיח טענה כאמור, אלא ברשות בית הדין למשמעת.
57. עובדה שנאשם הודה בה יראוה כמוכחת כלפיו, זולת אם ראה בית הדין למשמעת שלא לקבל את ההודאה כראיה, ואולם ראה בית הדין למשמעת כי הודאת נאשם ניתנה על ידי הנאשם מתוך טעות או הטעיה, לא יקבל אותה כראיה.
58. הודה הנאשם בעובדה, אם בהודאה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודאה, כולה או מקצתה, אם התיר זאת בית הדין למשמעת מנימוקים מיוחדים שיירשמו.
59. התיר בית הדין למשמעת לנאשם לחזור בו מהודאתו אחרי הכרעת הדין, יבטל את הכרעת הדין ככל שיסודה בהודאת הנאשם ויחדש את הדיון אם מתחייב הדבר מן הנסיבות.
60. (א) הואשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, חלקם הודו בעובדות שיש בהן כדי הרשעתם וחלקם לא הודו, לא יגזור בית הדין למשמעת את דינם של הנאשמים שהודו לפני שהסתיים בירור הדין של הנאשמים שלא הודו; ואולם בנסיבות מיוחדות שיירשמו, רשאי בית הדין למשמעת לגזור את דינו של נאשם שהודה לפני סיום משפטם של האחרים.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) נאשם שהודה, והתובע או הסנגור מודיעים שהוא ייקרא להעיד במשפטם של שאר הנאשמים, לא יעיד אלא לאחר שנגזר דינו.

סימן ג': בירור האשמה

61. לא הודה הנאשם בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באישום או באחד האישומים שבכתב האישום, או שהודה ובית הדין למשמעת לא קיבל את הודאתו, תביא התביעה לפני בית הדין למשמעת את ראיותיה לעובדות שלא התקבלה לגביהן הודאה.
62. סיום פרשת התביעה סיים התובע להביא את ראיותיו, יודיע שפרשת התביעה הסתיימה.
63. זיכוי בשל העדר הוכחה לכאורה הסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית הדין למשמעת את הנאשם – בין על פי טענת הנאשם ובין מיוזמתו – לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין.
64. פרשת ההגנה לא זוכה הנאשם לפי תקנה 63, רשאי הוא להביא לפני בית הדין למשמעת את ראיות ההגנה.
65. סדר הפתיחה והבאת ראיות של נאשמים אחרים נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, יביאו את ראיותיהם לפי הסדר שהם רשומים בכתב האישום, והכול אם לא הורה בית הדין למשמעת, לבקשת בעל דין, על סדר אחר.
66. נאשם כער הגנה (א) הנאשם רשאי לנהוג באחת מאלה:
(1) להעיד כער הגנה, ואז יהיה עשוי להיחקר חקירה שכנגד;
(2) להימנע מלהעיד.
- (ב) בית הדין למשמעת יסביר לנאשם כי הוא רשאי לנהוג כאמור בתקנת משנה (א) ואת תוצאות הימנעותו מלהעיד כאמור בסעיף 110בא לפקודה.
67. נאשם שבחר להעיד יעיד בתחילת ראיותיה של ההגנה, ואולם רשאי בית הדין למשמעת, לבקשתו, להתיר לו להעיד בשלב אחר של פרשת ההגנה.
68. נאשם לא יישאל בחקירה שכנגד שאלות בעניין הנוגע להרשעותיו הקודמות, זולת אם העיד על אופיו הטוב או הביא ראיה אחרת לכך, בין בראיותיו ובין בחקירה שכנגד של עדי התביעה.
69. סיום פרשת ההגנה סיים הנאשם להביא את ראיותיו יודיע שפרשת ההגנה הסתיימה.
70. (א) בית הדין למשמעת רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא היה יכול לצפותן מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודאתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה.
(ב) הביא התובע ראיות נוספות, רשאי הנאשם להביא ראיות לסתור אותן.
71. (א) סיימו בעלי הדין את הבאת ראיותיהם, רשאי בית הדין למשמעת, אם ראה צורך בכך, להורות על הזמנת עד – אף אם כבר נשמעה עדותו לפני בית הדין – ועל הבאת ראיות אחרות, בין לבקשת בעלי דין ובין מיוזמת בית הדין למשמעת.
(ב) הובאו ראיות לפי תקנת משנה (א), רשאים בעלי הדין, ברשות בית הדין, להביא ראיות לסתור אותן.
72. (א) בתום הבאת הראיות או משהתקבלה הודאה בעובדות ולא הובאו ראיות, רשאים התובע ואחריו הנאשם להשמיע את סיכומיהם לעניין האשמה.

(ב) בית הדין למשמעת רשאי להורות לבעלי הדין שסיכומיהם, כולם או מקצתם, יוגשו לו בכתב, לפי סדר ובמועדים שיקבע בית הדין למשמעת, ובלבד שלא תיגרע לחלוטין זכותו של צד לסכם בעל פה אם עמד על כך, במסגרת זמן סביר שיקבע בית הדין.

73. (א) עד, פרט לנאשם, שטרם העיד, לא יהיה נוכח בגביית עדותו של עד אחר, ואולם סדר חקירת עדים עד ששמע עדות של עד אחר אינו נפסל לעדות בשל כך בלבד.
- (ב) בית הדין למשמעת יזהיר את העד לפני גביית עדותו, ויחולו סעיפים 4 ו-5 לחוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול שבועה), התש"ס-1980.²
- (ג) עד יחקר תחילה בידי בעל הדין שביקש את שמיעת עדותו; אחריו רשאי בעל הדין שכנגד לחקור את העד חקירה שכנגד, ואחריו רשאי בעל הדין שביקש את שמיעת העד לחזור ולחקר חקירה חוזרת.
- (ד) סיימו בעלי הדין את חקירתם, רשאי בית הדין למשמעת לחקור את העד, ורשאי הוא לשאול עד שאלה גם במהלך חקירתו בידי בעלי הדין להבהרת עניין שהתעורר בה.
- (ה) חקר בית הדין למשמעת עד, רשאים בעלי הדין לחקור את העד חקירה נוספת להבהרת עניין שהתעורר בחקירתו של בית הדין למשמעת.
- (ו) נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, ולא הורה בית הדין למשמעת לבקשת בעל דין על סדר אחר, יהיה סדר חקירת העדים כמפורט להלן:
- (1) היה העד עד תביעה – יחקרוהו הנאשמים חקירה שכנגד לפי הסדר שהם רשומים בכתב האישום;
- (2) היה העד עד הגנה – יחקרוהו חקירה ראשית, תחילה הנאשם שביקש שמיעת עדותו ואחר כך שאר הנאשמים לפי הסדר שבו הם רשומים בכתב האישום, ובחקירה חוזרת – בהיפוך הסדר האמור.
- (ז) לא קרא התובע לעד שצוין כעד תביעה בכתב האישום, והנאשם קרא לעד להעיד, רשאי בית הדין למשמעת להתיר לנאשם לחקור את העד בחקירה ראשית כאילו היתה חקירה שכנגד ולקבוע את סדר חקירתו בידי בעלי הדין האחרים.
74. לא ירשה בית הדין למשמעת חקירת עד אשר לדעת בית הדין אינה נוגעת לנושא הדיון, אינה ראויה או אינה הוגנת, ובפרט לא ירשה בית הדין למשמעת חקירה שיש בה משום עלבון, פגיעה בכבודו של אדם, הפחדה או הטעיה.
75. קבע בית הדין למשמעת כי עד שקרא לו בעל דין הוא עד עוין לאותו בעל דין – עד עוין בין מפני שמסר בבית הדין למשמעת עדות הסותרת את עדותו בחקירה ובין מטעם אחר – רשאי הוא להתיר לבעל הדין לחקור את העד בחקירה הראשית כאילו היתה חקירה שכנגד ולקבוע את סדר חקירתו בידי בעלי הדין האחרים.
76. היה לבית הדין למשמעת יסוד להניח כי עד שזימן אחד הנאשמים יעיד לרעת נאשם אחר, רשאי הוא להרשות לנאשם האחר, אם לא חקר את העד חקירה ראשית, לחקור חקירה שכנגד לפני התובע.
77. נקרא עד להעיד מיוזמת בית הדין למשמעת, ייתן בית הדין למשמעת לבעלי הדין הזדמנות לחקור חקירה שכנגד בסדר שיקבע.

² ס"ח התש"ס, עמ' 202; התשמ"ד, עמ' 53.

78. בית הדין למשמעת רשאי לסרב לבקשה להזמין עד אם הוא סבור שעדותו אינה נוגעת לעניין הנדון, או שתוכן עדותו ניתן להוכחה בדרך אחרת, או אם ראה שאין בה צורך, או שהתבקשה למטרה שאיננה גילוי האמת.

סימן ד': פסק הדין

79. (א) בתום בירור האשמה יחליט בית הדין למשמעת, בהחלטה מנומקת בכתב (להלן – הכרעת הדין), על זיכוי הנאשם, או אם מצא אותו אשם, על הרשעתו; שופטי מותב בית הדין למשמעת יקראו את הכרעת הדין על נימוקיה בפומבי, יחתמו עליה וירשמו בה את תאריך הקריאה; בית הדין למשמעת רשאי, במקום לקרוא את הכרעת הדין, למסור לנאשם העתק ממנה ולהודיע בפומבי אם מצא את הנאשם אשם או זכאי; זיכה בית הדין את הנאשם, יודיע את דבר הזיכוי בתחילה.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), אם הודיע בית הדין למשמעת על זיכוי הנאשם, רשאי הוא:

(1) לפרט את נימוקיו מיד או בתוך שלושים ימים מיום ההודעה;

(2) לקרוא את הנימוקים בפומבי או, בהסכמת בעלי הדין, להמציאם להם בכתב, בתוך שלושים ימים לאחר קריאת פסק הדין.

80. (א) הורשע הנאשם, יביא התובע את ראיותיו לעניין העונש תחילה; סיים התובע את הבאת ראיותיו לעניין העונש או שלא הביא ראיות כאלה, רשאי הנאשם להביא את ראיותיו לעניין העונש.

(ב) הסתיימה הבאת הראיות לעניין העונש, רשאי התובע, ואחריו הסנגור והנאשם, להשמיע את סיכומיהם לעניין העונש.

81. (א) בתום הטענות לעניין העונש יגזור בית הדין למשמעת את דינו של הנאשם; בית הדין למשמעת יקרא את גזר הדין בפומבי, שופטי מותב בית הדין למשמעת יחתמו עליו וירשמו בו את תאריך קריאתו; ניתן גזר הדין שלא בפני הנאשם, יישלח אליו עותק מפסק הדין.

(ב) הכרעת הדין וגזר הדין יחד מהווים את פסק הדין.

82. בתום קריאת גזר הדין יסביר בית הדין למשמעת לנאשם את זכותו לערער על פסק הדין ויודיע לו על המועד להגשת הערעור.

פרק ג': בית הדין לערעורים

83. (א) ערעור, בין של הנאשם ובין של הנציב או מי שהוא הסמיכו לכך, יהיה בהגשת כתב ערעור מנומק חתום ביד המערער או בא כוחו.

(ב) התקופה להגשת ערעור תהיה כאמור בסעיפים 110 ו-111 לפקודה וכתב הערעור יוגש בחמישה עותקים, לבית הדין לערעורים.

84. כתב ערעור יפרט את נימוקיו ואולם אם לא ניתנו בכתב הערעור נימוקים או לא פורטו במידה מספקת, רשאי נשיא בית הדין לערעורים להורות למערער להגיש נימוקים, או נימוקים מפורטים יותר, במועד שיקבע; לא מילא המערער אחר הוראה זו, רשאי בית הדין לערעורים, בתחילת הדיון בערעור, לדחות את הערעור מטעם זה בלבד.

85. העתק מהודעת הערעור ונימוקיו כאמור יומצאו למשיב; היה המשיב הנציב, יומצא ההעתק לראש מינהל משאבי אנוש בנציבות שירות בתי הסוהר.

86. המערער רשאי, בכל שלב של הערעור, לתקן את הודעת הערעור או את נימוקיה, תיקון הודעת הערעור
ברשות בית הדין לערעורים.
87. ערעורים על פסק דין שהגישו יותר מבעל דין אחד, יאוחדו ויידונו כאחד, ואולם איחוד ערעורים
רשאי בית הדין לערעורים לדון בהם בנפרד.
88. הוגש ערעור, תעביר מוכירות בית הדין למשמעת לבית הדין לערעורים את תיק בית העברת תיק בית
הדין למשמעת שעליו הוגש הערעור; בתקנות אלה, "תיק בית הדין למשמעת" – התיק ששימש את בית הדין בהליך שהתקיים לפניו, לרבות כתב האישום, הפרוטוקול, מוצגים, הכרעת הדין, גזר הדין, בקשות שהוגשו במסגרת ההליך והחלטות שניתנו בהן.
89. (א) בתחילת הדיון ישאל נשיא בית הדין לערעורים אם יש התנגדות למותב בית התנגדות למותב בית הדין לערעורים
הדין לערעורים.
(ב) ביקש בעל דין לפסול שופט, ובית הדין לערעורים קיבל את בקשתו, יושהה הדיון עד למינוי שופט אחר; נדחתה בקשת בעל דין לפסול שופט – יודיע בית הדין לערעורים לבעל הדין את הטעמים לדחייה, וכן יודיע לו על זכותו להגיש ערר על הדחייה לפני נשיא בית הדין לערעורים שיצא לקצבה ושמינה הנציב לעניין זה (בתקנה זו – הנשיא שמונה).
(ג) ביקש בעל דין להגיש ערר על דחייה כאמור בתקנת משנה (ב) יושהה המשך הדיון עד להכרעת הנשיא שמונה; המערער יגיש את הערר בהודעה מנומקת בכתב בתוך 24 שעות.
(ד) החליט הנשיא שמונה לקבל את הערר, ימונה שופט אחר.
(ה) נודעה לבעל דין עילת הפסילה במהלך הדיון, רשאי הוא להעלותה מיד לאחר שנודע לו עליה.
90. (א) בערעור יטען תחילה המערער ואחריו המשיב, ואחריו רשאי המערער לטעון סדר הטענות
בתשובה לטענות המשיב.
(ב) באיחוד ערעורים של נאשם ושל תובע יטען תחילה הנאשם, וזולת אם הורה בית הדין לערעורים על דרך אחרת; באיחוד ערעורים של נאשמים אחדים יקבע בית הדין לערעורים את סדר הטענות ביניהם.
(ג) יכול בית הדין לערעורים להתיר לכל אחד מבעלי הדין להוסיף לטעון או להשיב על טענות בעל דין אחר.
(ד) התבקש בית הדין לערעורים להחליט בעניין עונשו של נאשם, רשאים סגורו ואחריו הנאשם לטעון אחרונים לפני סיום הדיון.
91. בית הדין לערעורים רשאי, אם היה סבור כי הדבר דרוש לעשיית צדק, לגבות ראיות גביית ראיות
או להורות לערכאה הקודמת לגבות ראיות שיוורה.
92. בית הדין לערעורים רשאי להסיק מחומר הראיות שהיה לפני הערכאה הקודמת שינוי במסקנות
או לפניו מסקנות שונות משהסיקה הערכאה הקודמת או לקבוע כי אין בו יסוד למסקנותיה.
93. הוחזר המשפט לערכאה הקודמת, רשאית היא, בכפוף להוראות בית הדין לערעורים, ראיות במשפט
להזיקק לראיות שגבתה לכתחילה בלי לגבותן שנית. שהוחזר

הפרוטוקול – ראייה 94. פרוטוקול בית הדין למשמעת ישמש ראיה לכאורה למהלך הדיון, ואולם בערעור באותו עניין אין לטעון נגד דיוקו של הפרוטוקול ואין להביא ראיות לטעות בו אלא ברשות בית הדין לערעורים.

דחיית ערעור על אף טענה שהתקבלה 95. בית הדין לערעורים רשאי לדחות ערעור אף אם קיבל טענה שנטענה, אם היה סבור כי לא נגרם עיוות דין.

קריאת פסק הדין בערעור 96. פסק הדין ייחתם בידי שופטי מותב בית הדין לערעורים וייקרא בפני הנאשם, או יומצא לו העתק ממנו, כפי שיקבע בית הדין לערעורים; זיכה בית הדין לערעורים את הנאשם או דחה ערעור על זיכוי, יודיע על כך בתחילת פסק דינו, ורשאי הוא –

(1) לפרט את הנימוקים מיד או בתוך שלושים ימים מיום קריאתו;

(2) לקרוא את הנימוקים בפומבי או, בהסכמת בעלי הדין, להמציאם להם בכתב בתוך שלושים ימים לאחר קריאת פסק הדין.

פרק ד': שכר והוצאות עדים ונציגי ציבור

שכר והוצאות עדים שאינם סוהרים 97. (א) בתקנה זו –

”בית דין” – בית דין למשמעת, בית דין לערעורים או דן יחיד לפי העניין;

”שכר” – שכר בטלה, שכר מומחה או שכר רופא, לפי העניין.

(ב) עד שאינו סוהר, שהתייצב להעיד לפני בית הדין, רשאי בית הדין להורות שישולמו לו דמי נסיעות הלוך וחזור מן המקום שממנו הגיע עד למקום שבו התקיים הדיון וגם שכר ודמי לינה, כפי שייראה בעיני בית הדין, ובלבד שהתשלום לא יעלה על הסכום הקבוע לשכר עדים בתקנה 10 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל”ד–1974³ (להלן – תקנות סדר הדין הפלילי).

שכר נציגי ציבור 98. שכר השתתפות נציג ציבור בבית דין למשמעת או בבית דין לערעורים יהיה כאמור בתקנה 1 לתקנות בית הדין לעבודה (תשלום לנציגי ציבור), התשל”ח–1978⁴.

פרק ה': הוראות שונות

המצאת מסמכים 99. (א) מסמך שיש להמציאו לבעל דין או לעד לפי הפקודה או לפי תקנות אלה, תהיה המצאתו באחת מאלה:

(1) במסירה לידו; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו – לידו בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים, ובתאגיד ובחבר בני אדם – במסירה במשרדו הרשום או ליד אדם המורשה כדין לייצגו;

(2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם, התאגיד או חבר בני האדם עם אישור מסירה; בית הדין רשאי לראות את התאריך שבאישור המסירה כתאריך ההמצאה.

(3) מסירת מסמך ליד סגור הנאשם או מסירתו במשרד הסגור ליד פקידו, וכן משלוח מכתב רשום עם אישור מסירה לפי מען משרדו, כמוה כהמצאה לנאשם, זולת אם הודיע הסגור לבית הדין בתוך חמישה ימים ממועד המסירה כי אין ביכולתו להביא את המסמך לידיעת הנאשם.

(ג) ראה בית הדין כי המצאה לפי סעיף זה לא בוצעה עקב סירוב לקבל את המסמך או המכתב או לחתום על אישור המסירה, רשאי בית הדין לראות את המסמך כאילו הומצא כדין.

³ ק”ת התשל”ד, עמ’ 1200.

⁴ ק”ת התשל”ח, עמ’ 584; התשס”ג, עמ’ 1068.

(ד) ראה בית הדין שאייאפשר להמציא את המסמך כאמור בתקנות משנה (א) ו-(ב),
רשאי הוא להורות על המצאתו בדרך אחרת שיוורה.

100. המבקש לערער על החלטת בית הדין למשמעת המטילה קנס בגין ביזיון בית הדין
למשמעת, יגיש את הערעור לבית הדין לערעורים, בהודעה מנומקת בכתב, בתוך 15
ימים מיום קבלת ההחלטה.

101. טופס מודפס של פקודות נציבות שירות בתי הסוהר וכל טופס מודפס של פרסום אחר
של הנציב או של שירות בתי הסוהר שאישר הנציב כפרסום רשמי לעניין תקנות
אלה, המכילים פקודה, צו, הוראה, נוהל או מינוי, ישמשו ראיה לכאורה לנתינתם
ולתוכנם.

102. מסמך הנחזה כמסמך שנחתם בידי סוהר במילוי תפקידו או פלט כהגדרתו בחוק
המחשבים, התשנ"ה-1995⁵, אשר נערך על ידי שירות בתי הסוהר במהלך פעילותו
הרגילה, הכוללים פרטים בדבר העניינים המפורטים להלן ישמשו ראיה לכאורה:

- (1) שירות בשירות בתי הסוהר או העדר משירות כזה;
 - (2) היחידה שעמה נמנה אדם בשירות בתי הסוהר;
 - (3) עבירות שבהן הורשע אדם בשירותו בשירות בתי הסוהר;
 - (4) תאריך הקבלה לשירות בתי הסוהר או השחרור ממנו;
 - (5) דרגה או תפקיד בשירות בתי הסוהר או זמן קבלתם;
 - (6) פרטים אישיים אחרים הנוגעים להשתייכותו של אדם לשירות בתי הסוהר;
 - (7) שוויו הכספי של רכוש שירות בתי הסוהר.
103. תקנות בתי הסוהר (סדרי דין בדיון משמעת), התשמ"ט-1989⁶ – בטלות.

ביטול

כ"ו באדר א' התשע"ו (6 במרס 2016)
(חמ 2140-3)

גלעד ארדן
השר לביטחון הפנים

⁵ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.
⁶ ק"ת התשמ"ט, עמ' 447 ועמ' 1339.

צו השאלת נכסי תרבות (הגבלת סמכות שיפוט) (מס' 3), התשע"ו-2016

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לחוק השאלת נכסי תרבות (הגבלת סמכות שיפוט),
התשס"ז-2007¹ (להלן – החוק), בהתייעצות עם שר החוץ ועם שרת התרבות והספורט²,
ולאחר שנחתמו הסכמים (להלן – ההסכמים), בין מוזאון ישראל לבין The Museum Of
Modern Art, שבניו יורק, ארה"ב (להלן – המשאיל), להשאלת נכסי תרבות (להלן –
הנכסים), להצגה בתערוכה: "Picasso: Works on Paper" אשר עתידה להתקיים במוזאון
ישראל מיום כ"ט בסיוון התשע"ו (5 ביולי 2016), אני מצווה לאמור:

1. כל עוד הנכסים נמצאים בישראל מכוח ההסכמים, יחולו פסקאות (1) ו-(2) שבסעיף 3
לחוק, ולפיכך –

הגבלת סמכות
שיפוט

¹ ק"ת התשע"ו, עמ' 730.

² ס"ח התשס"ז, עמ' 137.

³ י"פ התשס"ט, עמ' 4280.

- (1) לא תהיה לבית משפט בישראל סמכות שיפוט בתביעות שעניינן זכות בעלות או חוקה בנכסים או זכות אחרת הנוגדת את זכותו של המשאיל בנכסים;
- (2) לא ייתן בית משפט בישראל כל החלטה שיש בה כדי למנוע את השבת הנכסים למשאיל בתום תקופת ההשאלה על פי ההסכמים.
2. תוקפו של צו זה למשך התקופה שבה נמצאים הנכסים בישראל מכוח ההסכמים.
- א' באייר התשע"ו (9 במאי 2016)
(חמ 3795-3-1ת)

איילת שקד
שרת המשפטים

תקנות בריאות העם (מכשירים רפואיים מיוחדים) (תיקון), התשע"ה-2014 (תיקון), התשע"ו-2016

בתוקף סמכותי לפי סעיף 65(ב3) ו-(5) לפקודת בריאות העם, 1940', בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 2(ב) לתקנות בריאות העם (מכשירים רפואיים מיוחדים) (תיקון), התשע"ה-2014 – תיקון תקנה 2
- (1) בפסקה (3), במקום "1:307,000" יבוא "1:204,000";

(2) פסקה (4) – תימחק.

ל' בניסן התשע"ו (8 במאי 2016)
(חמ 2066-3-1ת)

יעקב ליצמן
שר הבריאות

¹ ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' 191; ס"ח התשנ"ג, עמ' 143.

² ק"ת התשע"ה, עמ' 458.

תקנות בריאות העם (מכשירים רפואיים מיוחדים) (תיקון), התשע"ו-2016

בתוקף סמכותי לפי סעיף 65(ב3) ו-(5) לפקודת בריאות העם, 1940', בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתוספת לתקנות בריאות העם (מכשירים רפואיים מיוחדים), התשנ"ד-1994,¹ בפרט 3(א), בטור "שיעור המכשירים לנפש", במקום "1:288,000" יבוא "1:189,000".
2. תחילתן של תקנות אלה ביום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017).
- תחילה

ל' בניסן התשע"ו (8 במאי 2016)
(חמ 2066-3-1ת)

יעקב ליצמן
שר הבריאות

¹ ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' 191; ס"ח התשנ"ג, עמ' 143.

² ק"ת התשנ"ד, עמ' 1232.